

Kukorelly Endre a Fazekasban

rendhagyó magyaróra a 13. B-ben

A közelmúltban az a megtiszteltetés érte iskolánkat, hogy ellátogatott hozzánk *Kukorelly Endre*, napjaink egyik elismert kortárs írója. Amikor az osztály megtudta, hogy éppen a mi pénteki óránkra érkezik, mindenki izgatott volt, és talán kissé furcsa is volt a helyzet. Egy író? Mármost egy igazi híres fickó, olyan, akinek könyve is van kiadva, meg minden? Én magam nem hittem volna, hogy valaha is ilyen élményben lehet részem, és most mégis...

És talán nem én voltam az egyetlen, aki hasonlóan érzett. Éppen ezért talán kissé megszeppenve éreztem magam - vajon milyen lesz ő, mikor belép? Milyen lesz a stílusa, milyen hangulatú lesz a beszélgetés? Mikor azonban következett maga az óra, minden kétség eloszlott afelől, hogy egy igazán élvezetes beszélgetésben lehet majd részünk, hiszen Kukorelly Endre ahogy belépett, mintha a saját, vidám és kötetlen atmoszféráját is magával hozta volna.

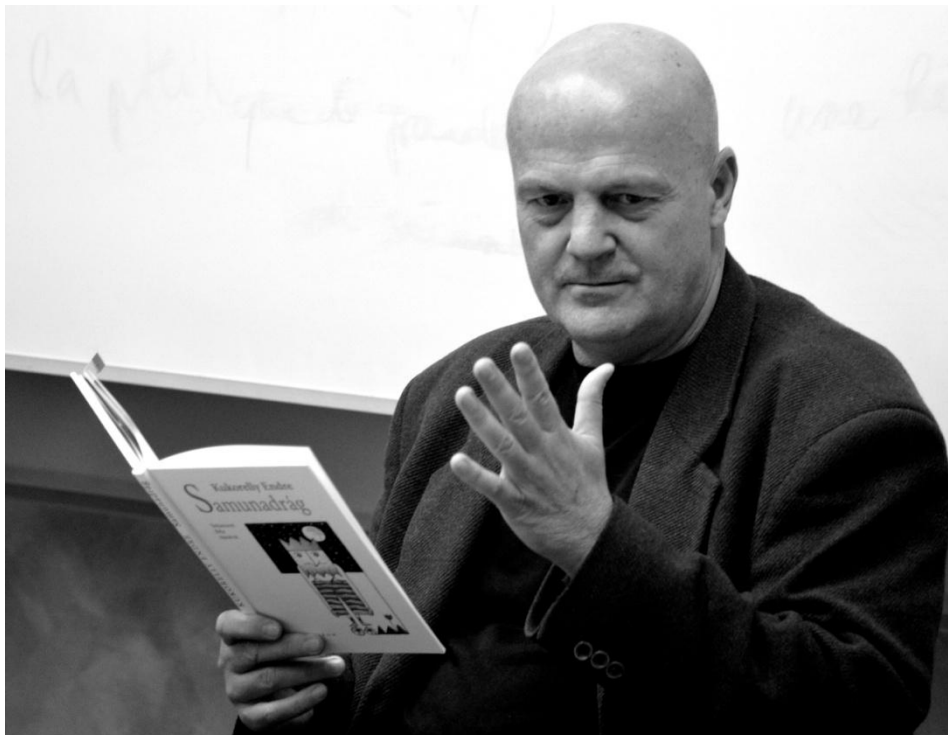

Még kérdeznünk sem kellett, szívesen kifejtette a véleményét a világ nagy dolgairól csakúgy, mint az apróságokról, és rengeteg téma került szóba, többek között az írói pálya, és az irodalomoktatás napjainkban. A neves író azt is kifejezte, hogy véleménye szerint napjainkban túlságosan nagy hangsúlyt kap az irodalomtörténet oktatása és a műelemzés, míg túl keveset maga a kreativitás, és arról is szó esett, hogy ő maga az írói pályát mindenkinek csak javasolni tudja.

Nagy igazságként fogalmazta meg, hogy milyen fontos napjaink szürke, fásult világában a belső vidámság megőrzése - és hogy ez milyen jól összeegyeztethető az írói pályafutással.

A beszélgetés vége felé esett néhány szó a kötetéről is, és hallhattuk néhány verset a *Samunadrág* című gyerekverskötetből az író saját előadásában.

Végül aztán csak megszólalt a kicsengő, és véget ért az óra, ő visszatért a művészetek világába, mi pedig az iskolai életbe, de még sokáig gondolkodtam azokon, amiket tőle hallottam. Az író nagyon nyitott, barátságos, közvetlen, és nem utolsósorban jó humorú embernek ismerhettük meg, és biztos vagyok benne, hogy mindannyian nagyon élvezték a vele eltöltött órát, és csak reménykedni tudok benne, hogy egy napon esetleg újra részünk lehet majd egy hasonló beszélgetésben.

A beszámolót írta: *Oszlós Zsófia, 13. B*
A képeket készítette: *Simon Gyula*

